

РЕШЕНИЕ

№ 5728

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5057** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Областна дирекция по безопасност на храните С.-град срещу Решение от 12.03.2021 г., постановено по НАХД № 12411/2015г. по описа на Софийски районен съд, НО, 122 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 781/08.10.2014г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните С. – град. В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност и необоснованост на оспорения съдебен акт, като постановен при нарушаване на материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Сочи, че от издаване на НП на 08.10.2014г. до настоящия момент са изминали повече от четири години и половина, което означава, че спрямо него е изтекла абсолютната погасителна давност за налагането му. В тази връзка счита, че решението на СРС следва да бъде отменено като неправилно поради нарушение на закона, а производството по делото да бъде прекратено като недопустимо. В условия на евентуалност моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява, с писмено

становище от процесуалния представител адв. Б. поддържа жалбата. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева.

Ответникът „Р. Ф.“ – О. – [населено място], редовно призван, не се представлява, с писмено становище от процесуалния представител адв. К. оспорва жалбата. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 420 лева.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на „Р. Ф.“ – О. – [населено място] срещу наказателно постановление № 781/08.10.2014г. на Директора на Областна дирекция по безопасност на храните, с което на основание чл. 48, ал. 2 от Закона за храните на дружеството е наложено имуществена санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл.60, ал. 2 от Наредба № 5/2006 г. за хигиената на храните/отм./, затова, че на 18.08.2014г., в склад №236 за търговия на едро с храни на „Р. Ф.“ – О. – [населено място], находящ се в [населено място], [улица], е установено, че в хладилна камера при -3 градуса се съхраняват 70.015 кг филе пъстърва; 20.2 кг съомга котлет и 73.3 кг скумрия филе, които са с нарушен температурен режим на съхранение. Същата е доставена в замразено състояние и указан от производителя режим на съхранение -18 градуса, с което се прекъсва хладилната верига за съхранение на продукта, което води до риск на безопасността на храните.

С Решение от 12.03.2021 г., постановено по НАХД № 12411/2015г. по описа на Софийски районен съд, НО, 122 състав е отменено Наказателно постановление /НП/ № 781/08.10.2014г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните С. – град.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение районният съд е направил извод, че деянието не е осъществено от обективна страна, тъй като няма доказателства, че хладилната верига на съхранение на продуктите е била нарушена.

Решението на СРС е правилно. В допълнение на изложените мотиви за необоснованост на наказателното постановление, настоящият касационен състав счита, по време на настоящото съдебно производство е изтекла предвидената абсолютна давност за преследване и наказване, т.е. на 18.02.2019 г.

По силата на препращането в чл.11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността,формите на съучастие, приготвянето и опита, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, се прилагат разпоредбите на НК. В ЗАНН няма изрична уредба за съдебната фаза на административнонаказателното производство и в този случай се прилагат разпоредбите за давността и абсолютната давност в НК.

Давността представлява определен в закона период от време, с изтичането на който държавата губи правото си да осъществи наказателно преследване или да изпълни наложено наказание. За давността съдът е длъжен да следи служебно. С изтичането на

давността на титулярът на правото губи предоставената му от закона възможност да го осъществи чрез използване на държавна принуда. В наказателното, респ. в административнонаказателното правоотношение, правомощията на държавата се осъществяват само по принудителен ред, който при това е точно регламентиран от гледна точка на държавни органи, които ги осъществяват и от гледна точка на възможните техни действия. Принудителният характер на тези правомощия изключва възможността за доброволно изпълнение на каквото и да било от страна на дееца. Както наказателната, така и административнонаказателната отговорност, е немислима без принудата. Ето защо погасяването на възможността да се упражнява принудително дадено право е равнозначно на погасяване на самото право.

В зависимост от това кое право на държавата се погасява, са налице два вида наказателноправна давност - изключваща правото да се осъществи наказателно преследване, и давност, която погасява правото на държавата да изпълни наложено наказание.

С точка 2 на Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд е прието, че по отношение на погасителна давност в административното наказване се прилага института на абсолютна давност по чл. 81, ал. 3 във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния Кодекс (НК), която в случая е изтекла.

В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”, чл. 79 предвижда, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. Разпоредбата на чл. 81 ал. 3 от НК е предвидила обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В посочената разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл. 80 ал. 1, а в настоящия случай т. 5 от този член от НК). В конкретния случай абсолютната давност (съобразно разпоредбата на чл. 81 ал. 3 от НК) е три години от момента на извършване или довършване на нарушението по аналогия от чл. 80 ал. 3 от НК. Така при начален момент 18.08.2014 г. (дата на извършване на нарушението), като към 3г. прибавим и S на срока по чл. 80, ал. 1, т. 5 се получава период на абсолютната давност от 4г. и 6 месеца, който е изтекъл на 18.02.2019 г.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 420 лева съгласно представения договор за правна помощ.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.03.2021 г., постановено по НАХД № 12411/2015г. по описа на Софийски районен съд, НО, 122 състав, с което е отменено Наказателно

постановление /НП/ № 781/08.10.2014г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните С. – град.

ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните С.-град да заплати на Р. Ф.“ – О. – [населено място] , ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. Д. Б. чрез адвокат М. К. съдебни разноси по делото в размер на 420 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.